

Finansdepartementet
Postboks 8008 Dep
0030 OSLO

Oslo, 21 mai 2015

Lov om forvaltning av alternative investeringsfond

1. Innledning

1.1 Om Norsk Kapitalforvalterforening

Norsk Kapitalforvalterforening er en interesseorganisasjon for norske og utenlandske kapitalforvaltere, med primærfokus på forvaltere av alternative investeringsklasser og - strategier.

Foreningen har nylig etablert en utenrettslig klageordning, Norsk Kapitalforvalterforenings Klageordning, som har som hovedformål å behandle tvister av rettslig karakter som oppstår mellom foretak tilsluttet klageorganet og deres ikke-profesjonelle kunder i henhold til AIF-loven § 7-1 (4) og AIF-forskriften § 7-3. Foretak som er medlem av foreningen kan søke om å tilknytte seg klageordningen.

1.2 Bakgrunn

Reglene i AIF-loven og AIF-forskriften har siden 1. januar 2015 trådt i kraft også for de forvalterne som var omfattet av overgangsregelen i AIF-forskriften § 9-2(1). Etter noe erfaring med den nye lovgivningen har foreningen identifisert enkelte punkter som vi vil bringe til departementets oppmerksomhet.

2. «Markedsføring» til ansatte hos forvalter

AIF-loven innebærer at det gjelder krav til forutgående tillatelse for markedsføring av alternative investeringsfond til ikke-profesjonelle investorer. Ansatte hos forvaltere plikter i mange tilfeller å investere i fond som forvaltes av sin arbeidsgiver, enten dette er som følge av krav fra investorer i fondet eller på bakgrunn av forvalterens godtgjørelsesordning. Forvaltere plikter å ha en godtgjørelsesordning som bidrar til å fremme god styring og kontroll med foretakets risiko, jf. AIFM-loven § 3-6. For å oppnå dette skal halvparten av årlig variabel godtgjørelse i nærmere bestemte tilfeller gis i form av andeler i fond forvaltet av forvalteren (eller andre instrumenter som avspeiler fondets verdiutvikling), jf. AIFM-forskriften § 4-3 (4).

Finansdepartementet uttalte følgende i denne sammenheng, jf. Prop. 77 L (2013-2014) side 91:

Departementet er enig i Argentum og NVCA's merknad om at det ikke er hensiktsmessig at de skjerpede kravene ved markedsføring til ikke-profesjonelle investorer i Norge gjelder ved salg til ansatte hos forvalteren for det aktuelle alternative investeringsfondet, dersom dette fondet kun skal markedsføres og selges overfor profesjonelle kunder.

Hjemmel til å fastsette slikt unntak ble inntatt i AIF-loven § 7-1(8). Noen slik bestemmelse er imidlertid ikke tatt inn i AIF-forskriften. Foreningen anmoder departementet om å fastsette slikt unntak og foreslår en ny § 7-4 i AIF-forskriften:

§ 7-4 Unntak

Bestemmelsene i og i medhold av lov 20. juni 2014 nr. 28 om forvaltning av alternative investeringsfond kapittel 7 gjelder ikke ved markedsføring av andeler i alternative investeringsfond til ansatte eller tillitsvalgte i forvalteren av det aktuelle fondet.

3. Adgang til å oppnevne annen type depotmottaker

AIF-forskriften § 6-1(1) gjennomfører Direktiv 2011/61/EU (AIFMD) artikkel 21 bokstav c) tredje avsnitt, som åpner for at andre enn kredittinstitusjoner og verdipapirforetak kan oppnevnes som depotmottaker for visse typer alternative investeringsfond, jf. jf. Prop. 77 L (2013-2014) side 74.

Bestemmelsen lyder som følger (vår utheving):

§ 6-1. Foretak som kan utpekes som depotmottaker

(1) Finanstilsynet kan ved enkeltvedtak samtykke til at andre foretak enn nevnt i lov 20. juni 2014 nr. 28 om forvaltning av alternative investeringsfond § 5-2 første ledd utpekes som depotmottaker for bestemte alternative investeringsfond, dersom:

a) depotmottakeren er underlagt betryggende offentlig regulering eller bransjeregler og kan stille tilstrekkelige økonomiske og yrkesmessige garantier for utførelsen av depotmottakerfunksjonen,

b) det alternative investeringsfondet ikke har innlæsningsrett for investorene de første fem år,

*c) **fondet ikke** investerer i aktiva som skal oppbevares av depotmottaker etter lov om forvaltning av alternative investeringsfond § 5-3 tredje ledd og ikke har som investeringsmål å oppnå kontroll som nevnt i samme lov § 4-4 første ledd.*

Bestemmelsen i AIFMD artikkel 21 bokstav c) trede avsnitt lyder som følger:

In addition, Member States may allow that in relation to AIFs which have no redemption rights exercisable during the period of 5 years from the date of the initial investments and which, in accordance with their core investment policy, generally do not invest in assets that must be held in custody in accordance with point (a) of paragraph 8 or generally invest in issuers or non-listed companies in order to potentially acquire control over such companies in accordance with Article 26, the depositary may be an entity which carries out depositary functions as part of its professional or business activities in respect

of which such entity is subject to mandatory professional registration recognised by law or to legal or regulatory provisions or rules of professional conduct and which can provide sufficient financial and professional guarantees to enable it to perform effectively the relevant depositary functions and meet the commitments inherent in those functions.

Bestemmelsen i AIF-forskriften § 6-1(1) har fått et mer begrenset virkeområde enn det som følger av AIFMD. Selv om prinsippet om EØS-konform tolkning gjør seg gjeldende, anser foreningen at bestemmelsen i AIF-forskriften bør endres, og foreslår følgende ordlyd i AIF-forskriften § 6-1(1) bokstav c):

fondet vanligvis ikke investerer i aktiva som skal oppbevares av depotmottaker etter lov om forvaltning av alternative investeringsfond § 5-3 tredje ledd, eller hovedsakelig har som investeringsmål å oppnå kontroll som nevnt i samme lov § 4-4 første ledd.

Med vennlig hilsen
For Norsk Kapitalforvalterforening

For Andreas Hjelseth Lowzow
På vegne av sekretariatet